

Trakař

Karel Vacek.

Listopadové slunce prodralo se na okamžik za nedělního odpole dne uspiněnými okny do pokoje, zlaté jeho paprsky mazlivě utkvěly na jemných vráskách Kmoníčkových, brázděch jeho zamyšlené čelo. Kmoníček, šťastný majetník vily, seděl v lenošce u stolu a naproti němu u rozpálených kamen, z nichž se linulo do zavilého vzduchu málo větraného pokoje příjemně sálavé teplo, stál jeho domovník, občan Melhuba.

Oba mužové konali ve vile po obědě důvěrnou poradu o různých nezbytnostech.

— Především bylo nutno koupit na chřestovnu fůru koňské mrvy, o níž Melhuba případně připomínal, že jí letos náramně připlatilo, protože už se neprodává po fůrách, nýbrž po kilogramech, takže letos fůra koňské mrvy vyleze bratru na dva set korun...

Melhuba radil, aby se mrva koupila hned, poněvadž se zřetelně na nejistou situaci na Balkáně a očekávatelné opěté zvýšení úrokové míry jsou podstatné obavy, že fůra ta bude státu za čtrnáct dní, kdy zase milostpán hodlá zavítati do vily, pětadvacet korun...

V debatě, která se o tomto na pohled nezáživném předmětu rozpředla, zvítězil Melhuba a podlehl milostpán Kmoníček.

— Za druhé je nezbytnou a neodložitelnou nutností, aby nádvorní žumpa, hroziící přeplněním, byla okamžitě vyvezena. Bohužel je to práce, kterou za nynější doby nikdo už nechce konati. Melhuba by jí sice vykonal, ale má žaludeční vředy a jak něco podobného zavádí o jeho čichový orgán, obrací se mu žaludek. Loni se

platilo za vyvezení žumpy a materiál gratis, jak případně vysvětloval Melhuba, dvanáct korun, letos bohužel sotva se tato práce pořídí za dva set korun. Obzvláště za nynějšího choleryho nebezpečí s potížením najde se člověk, jenž by, neobávaje se bacilů, této práce se uchopil. Také s touto prací dlužno pospíšiti, nežli nastanou mrazy, poněvadž by pak rozehřívání vyžadovalo nákladu nemalého.

V pohnuté debatě zase podlehl milostpán Kmoníček a zvítězil Melhuba.

— Za třetí je nezbytné nutno, pokračoval Melhuba neúprosně, aby okamžitě byl pořízen do vily trakař!

— Trakař? Trakař? vyškrtl Kmoníček jedním dechem. Proč vás, človče, co budete dělati s trakařem?

Bylo viděti, že je Melhuba na jakýkoliv odpor pánův náležitě připraven. Odmělel se důstojně a jeho usměvavý pohled spočinul na rozčileném obličejí chleboďárcově.

— Když myslíte, milostpane, že jich okrádám, tak se obědíme bez trakaře! odpověděl zcela klidně. Ale trakař je pravá ruka člověka, bez trakaře člověk ve vile je jako bezruký. Řekneme případně, že je potřeba něco dovézt na dráhu. K tomu je trakař! Nebo se má někdo pro něco dojet? K tomu je zase trakař! Nebo řekneme, že se potřebuje vypůjčit na chvíli trakař. A k tomu je zase trakař.

— Ať si ho teda soused koupí sám! bránil se majetník vily houževnatě.

— Pro dobrou vůli člověk mne v sousedstvu udělá, rozhovořil se Melhuba potichu — tady na venku se na to moc konká v sousedstvu. To není jako ve městě, milostpane! Řekneme příkladně: člověk si chce zatlouci do zdi sko-

bičku, ale nemá ji. Ve městě si pro ni skočí do krámu, ale venku je do ní možná třeba dvě hodiny cesty. Jde teda k sousedovi, jenž mu skobíček plný kornout, vypůjčí si jich několik, aby pokaždé neomasil souseda obtěžovati a má pokoj! Já nevím, milostpane, jak by jim bylo, kdyby si šli k sousedovi vypůjčit řekneme trakař, a on by jim řekl, aby odpustili, že trakaře nemá! Trakař, milostpane, člověk v sousedství míti musí, má-li v sousedstvu obstatí!

Majetník vily Kmoníček hluboce se zamyslí. Bohužel, bylo všecko, o čem domovník vyprávěl, spjato v přepevný řetěz logické souvislosti, ať se člověk obrátí, kam chtěl, ze všeho na něho zřítelná neodbytná potřeba trakaře.

— A co takový trakař může stát? zeptal se konečně.

— Kdybychom jej byli kupovali ještě před rokem, byl by se poříditi za dvanáct jednodušek, vykládal Melhuba rozšafně, ale od té doby trakařům strašně přidražilo. Stoupily mzdy, stoupily ceny surovin, stouplo všecko. Vábec se zdá, že si teď trakař může poříditi jenom člověk zámožný, přiměřeného blahobytu, ba zdá se, že trakař přestal býti pro drahotu dopravním prostředkem chudiny.

Melhuba se vážně odmlčel.

— Trakař, milostpane, abych tak řekl, se za dušičku pod třicet korun nepořídí! prohlásil po dlouhém uvažování.

— Třicet korun! povzdychl Melhuba chleboďárci z hluboka.

— A pořádný trakař vyleze po případě i na čtyřicet!

— Čtyřicet korun! povzdychl chleboďárci poznovu.

Melhuba se rozpačitě usmíval:

— Já jeh, milostpane, do něčeho nemutím! pravil po opěté pomlčce. Ostatně, když by se trakař kupoval, tak ať se koupí pořádný. Trakař je pro dlo a ne pro legraci. Když se koupila nějaká papíra, tak jim ho sousedé za čtrnáct dní rozbijou na cimpamp! To já mám na trakaře člověka, místra vyhlášeného! A já jim ho, milostpane, usmlouvám!

Teprve když byla nedělní porada skončena, vytáhl Melhuba z kapsy špinavý notes, vypůjčil si od chleboďárci tužku, naslínal tuho a zapsal do notesu všechny položky nové povoleného a právě odhlasovaného rozpočtu. Na to chleboďárcovu tužku nenápadně zastrčil s notesem do náprsní kapsy.

— Vidíte, milostpane, jaká to bude výhoda, až budeme míti trakař! konejšil chleboďárci, když mu nesl na nádraží pytel, naplněný sušeným koprem — člověk si hoří pytel na trakař a nebude to státi takové peníze, jako tohle nošení pytlů na zádech. Však i veletěné dětičky si s ním pohrajou! Trakař bude pražská tramway, náš Franta bude konduktér, veletěné dětičky budou pasažéry, nebo naopak, což je náramně nevinná a poučná hra pro dorůstající dítky. Trakařem silí svaly, a povídá se: zdravý vzduch ve zdravém těle!

Měl Melhuba božský dar: pamatoval si ze schůzí a z novin své politické strany všechny vhodné poznámky, sentence, úryvky, jímž pak okrašloval vlastní soukromou řeč.

— Od té doby položil se mezi Kmoníčka chleboďárci a Melhubu domovníka tuavý stín vzájemné nedůvěry.

Melhuba domovník balil se v přelíně osudného trakaře, na který přijel od chleboďárci hotové čtyřicet korun, v zarytém mlčení. Jakoukoliv poptávku chleboďárcovu po trakaři odbyl významným pokrčením ramen.

— Věd, milostpane, najednou se taková práce nesoukne, chlácholil pána, když se osmělil v únoru poptati se po objednaném trakaři s netrpělivou důrazností.

— Ostatně, milostpane, abych tak řekl, je líp, že si dá mistr na čus! rozváděl přívětivě šťastně nabezenou myšlenku. Já nikdy na žensulika nepospěchám, protože vím, jaké jsou toho konce, když se na žensulika chvátá! — Co by vám bylo, milostpane, plat, kdyby udělal trakař ze syrového dříví? Jednou, dvakrát si někdo takový trakař vypůjčí, a je po trakaři!

Nečlalo se podstatně proti Mel-

hubově názorům o trakaři nic namítati. Je velmi pravděpodobno, že by trakař ze syrového dříví laskavým sousedům dlouho nestoužil. Ať tedy mistr kolář s trakařem nespochá!

Teprve v květnu obnovil Kmoníček chleboďárci příležitostně poptávku po trakaři. Použil k tomu Melhubova doprovodu na nádraží.

— Kdyby už ten trakař byl! podotkl, dívaje se na Melhubu loptičko se s pytlím sušeného kopru na zádech.

Melhuba rozvázně složil pytel s koprem na zem a usměvavě se rozkročil k delšímu rozhovoru.

— Myslejí, milostpane, náš trakař? Což pak ho ještě neviděli, milostpane?

— Neviděl, neviděl! povzdychl Kmoníček chleboďárci žalostně.

— A že se neznámí! Je u Skokánků, vypůjčili si ho včera, starý vzal na něm žito do mlýna. — Kdyby ráčili jen poněkud zavážit, byl bych pro něho ke Skokánům doskočil. Však jsem zapomněl, milostpane na fakturu, stojí čtyřiačtyřicet korun, čtyři koruny ráčejí ještě dopláct. Je to solidní, bytlný trakař, deset centů se na něm nveze hračkou! Náramně bytelný nástroj, bytelný a úhledný.

— Teď už není času na trakař, abych nezmožkal vlak, odpovídal Kmoníček chleboďárci, dopláčeje Melhubovi čtyři koruny, až sem přijedu po druhé, tak si ho prohlédnu. Ostatně, abych nezapomněl: až ho Skokáněk vrátí, zandkočte ho do kozy na dříví, aby na něho nepršelo!

— Takový trakař, milostpane? Ten může být celý týden na dešti, a nie se mu nestane! Ten je natřen emalovou barvou, no, však uvidíte, až přijedou!

V květnu byl Melhubův "milostpán" ve vile aspoň devětkrát a opětovně se poptával po osudném trakaři. Zdálo se však, že trakař nastoupil bludnou cestu po osudě. Od Skokánků si ho vypůjčil soused Šeferna, jenž na něm vozil kozu ku zvěrolékaři, od Šeferny putoval trakař k sousedu Bolizanovi, jenž na něm rozvážel na pole ledek, od Bolizona putoval k ševci Koláčnému, jenž s ním jel do města pro kůže, od Koláčného putoval ke vdově Bernáškové, která na něm vozila z lesa trávu, když se vyžínalo.

— S tím trakařem už by se mělo něco udělat! podotkl Kmoníček s jemnou narážkou, aby Melhubu neurazil.

— S tím trakařem? divil se Melhuba. A nepovídá jsem jim to, milostpane, aby ten trakař nekupovali? Trakař je trakař! Jak tady uvidí lidé u člověka trakař, hned si ho vypůjčí! Na trakaři jsou jako posedlí! Nemějí se trakař kupovat, rozhodně nemějí!

Kmoníček otevřel na svého služebníka Melhubu ústa v němž údivu dokořán. Bohužel mluvil Melhuba tak určitě, že se Kmoníček neopovážil, aby mu odpověděl. Svěsil v zamyšlenosti hlavu a smutně se díval otevřeným oknem na náves. Unil si, že se přístě bude ptáti po trakaři ještě čtrnáct dní, jen aby Melhubu neurazil.

Doufal na konec, že ho Melhuba jednoho dne překvapí, že mu přijede na nádraží naproti s trakařem. Celý červen doufal, ovšem nadarmo.

Pomalů se chystal, že přestříh do vily nadobro "veletěné dětičky" doškaly se prázdni, mohl se tedy stěhovati do svého letního sídla.

Tři dny před odstěhováním na venkov překvapil ho v Praze večer Melhubův telegram:

"Milostpane, přijedou okamžitě, koudel hoř!"

Vyžděčen Melhubovou zprávou vyběhl se posledním vlakem v noci do vily a ve strachu putoval setoučen lesem od nádraží do vesnice.

— Co se stalo? ptal se, když se mu konečně podařilo probuditi Melhubu, pobíženého do hlubokého spánku.

— Co by se stalo, milostpane, rozpovídal se Melhuba se smutným namáháním, dohromady se vlastně nestalo nic!

Chleboďárci Kmoníček sáral zlostně pěstí, ale když se posíval do Melhubova usměvavého obli-

JOHN F. ROUŠAR,
Pres. & Treasurer

EUGENE PAŘÍZEK,
Secretary.

JOHN F. ROUŠAR CO.,

914 Farnam Street, Omaha, Nebr.

NOVĚ OTEVŘENÝ

největší ryze český velkoobchod na západě

vínem, kořalkou, jemnými likéry a láhvoým pivem

Českým hostinským a krajanům v Nebrasce, v Dakotě, Kansasu, Iowa, Montaně, uvádíme v známost, že právě jsme otevřeli největší ryze český velko-obchod láhvoým pivem z ryze českého pivovaru Atlas v Chicagu, Ills., a čistými, nefalšovanými domácími a importovanými víny, vřetenými likéry všeho druhu, nejladnějšími rosolkami všech druhů pro něžné pohlavi. Mimo toho vyrábíme své vlastní hořké víno a kořalku, právě to léky pro špatné zažívání a vše, co do oboru tohoto spadá mohou od nás koupiti. Žádáme české pány hostinské, by zadřelí své objednávky pro naše jednatele, kteří je v brzkú navítají a ujistíme je předem, že budou s naším zbožím, cenou, vzhledem a dopravou úplně spokojeni.

Za spokojenost ručíme. Nezapomente adresu

John F. Roušar Co.,

914 Farnam Street., Omaha, Nebraska

čije, pěstí mu v kapsách opět změkly.

— Proč jste tedy telegrafoval, človče! vyhrkl na Melhubu.

— Já že jsem, telegrafoval? divil se Melhuba s místnou nevinností. No, tak jsem teda telegrafoval, když libějí uznat! Jak bych, milostpane, netelegrafoval!

! Bernáškové prováděna byla věra exekuce pro daně, a co by řekl, milostpane, co se u té ženšce jediné našlo a co se zabavilo? Jejich trakař, milostpane, náš trakař! Exekutor ho sebral a zavezl ke starostovi.

Chleboďárci Kmoníček sezele-

— A co jste udělal vy, človče? zahrml na Melhubu.

— Co bych, milostpane, v takové situaci udělal? divil se Melhuba zcela nevinně. Vyřouboval jsem u jejich trakaře kolečko a přišrouboval jsem si ho ke svému trakaři...

Ráčejí uznat, milostpane, že jejich trakař ve dražbě někdo bez kolečka nekoupí, a co se týče mého trakaře, když bude potřeba — jim ho půjčím a veletěným dětičkám taky, ale nikomu jinému! To mně to tak naučilo a půjčováním jejich trakaře — — !

Joseph Bliss & Son Co.,

komissionáři živým dobytčím.

Uspokojivý prodej.

Rychlé vyplacení.

SOUTH OMAHA, NEBR.

Pozor!

Pozor!

Buďte bdělými, když opouštíte káru a neocházejte jí nikdy zadem, dokud jste se dříve neprosvědčili, že nejede jiná kára opačným směrem. Nepozornost může snadno býti příčinou vážné nehody. Pomozte nám svým počínáním, zabránit možnému případu neštěstí.

Omaha & Council Bluffs Street R. R. Co.

Rev. Ant. Svoboda a A. B. Aitken

obchodníci v pozemcích

v úrodném údolí řeky Sacramento

REV. ANTON SVOBODA

Máme právě na prodej velký výběr farem rozličných velikostí a rozličných cen, hodičích se ku pěstování těch nejrozmanitějších druhů ovoce výborné jakosti a plodin vč. hee.

Chcete-li bráti podílu na přednostech Californie, pište si ihned o náš seznam.

Úřadovna: 306 Forum Building, Cor. 9th and K Street, SACRAMENTO, CALIFORNIA.

Pozor na zrak!

Skla na oči připravujeme dle nejnovější metody. Máte-li slabý zrak, neodkládejte, bude to jen ku Vašemu prospěchu.

Bolní hlavy, závratě od straně často dobře přizpůsobená brkla.

Všichni lidé jsou uspokojili. Ceny mírné. 25 1/2

A. Cecha & Oldřich Cecha, registrovaní čeští optikové 1248 So. 13. Street, Omaha

MODNÍ SVĚT.

9177 — Domácí oblek pro dámy. Stříhy v 6 velikostech: 32, 34, 36, 38, 40 a 42 paleů přes prsa. Jest třeba 5 1/4 yardů 44-paleové látky pro velikost 36 paleů.

9708. — Sukně pro dámy. Stříhy v 5 velikostech: 22, 24, 26, 28 a 30 paleů v pasu. Jest třeba 4 1/4 yardů 30-paleové látky pro velikost 24 paleů.

9450. — Blůza pro dámy. Stříhy v 6 velikostech: 32, 34, 36, 38, 40 a 42 paleů přes prsa. Jest třeba 3 yardy 44-paleové látky pro velikost 38 paleů.

9450. — Oblek pro hochy. Stříhy v 4 velikostech: 3, 4, 5 a 6 let. Jest třeba 3 3/4 yardů 44-paleové látky pro velikost 6 let.

Každý, kdo sobě předplatí na útkterý z našich listů, obdrží jeden módní vzorek stříh úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden